

Eyüp Sultan Camii-i Şerifi

ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ

ESERİN ADI: EŞ-ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKÛKÎ'L-MUSTAFÂ

ESERİN MÜELLİFİ: KÂDÎ İYÂZ (ö. 544/1149)

TERCÜME VE ŞERH EDEN: PROF. DR. MEHMET YAŞAR KANDEMİR

1.Mart.2015, Pazar - Sayfa 1
(Dersler öğle namazından bir saat önce başlar)

Türkçe Tercüme & Şerhi
Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt) - Mayıs 2012
Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir
Tahlil Yayınları, www.tahlilyayinlari.com

Eser Hakkında

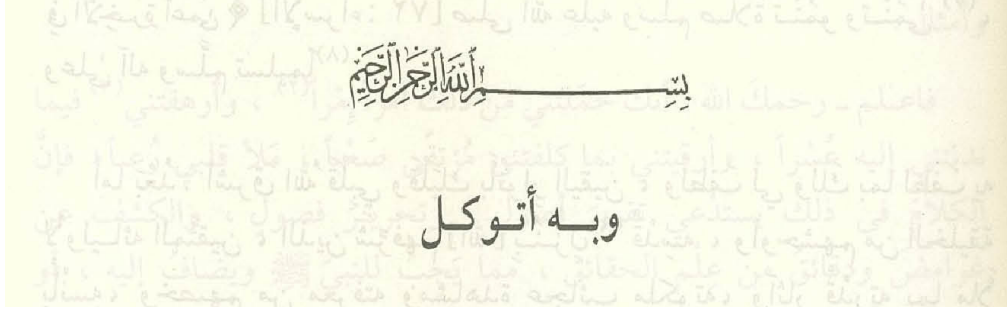
ŞİFÂ-İ ŞERÎF gönüllerde Peygamber sevgisini tutuşturmak, onu bütün yönleriyle tanıtip anlatmak ve Müslümanlara, Sultân-ı Enbiyâ'nın haklarını savunmayı öğretmek maksadıyla yaklaşık dokuz asır önce Endülüslü tanınmış alim Kâdî İyâz tarafından yazılmıştır.

Ses kayıtları ve Ders notlarına
www.sifadersleri.com
adresinden ulaşabilirsiniz.

DERS KONUSU:

MÜELLİFİN ÖNSÖZÜ & ESERİN İÇERİĞİ

Arapça Kaynak sf. 45
Türkçe Tercüme, Cilt.1 - sf. 59

KÂDÎ İYÂZ'IN ÖNSÖZÜ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Allahım, Muhammed'e ve onun ailesine salâtü selâm eyle.

İslâm dünyasının büyük çoğunluğunda, bir esere başlarken önce besmele, ardından hamdele (Allah'a hamd ü senâ), daha sonra da salvele (Peygamber Efendimiz'e salâtü selâm) zikredilir. Fakat Kâdî İyâz gibi Kuzey Afrikalı ve Endülüslü âlimler, önce besmeleyi, sonra salâtü selâmı, daha sonra da hamd ü senâyı yazarlar. Muhtemelen bunun sebebi; besmelede Esmâ-i hüsnâdan "Allah, Rahmân, Rahîm" isimleri bulunduğu için bunu Kelime-i tevhîd'in ilk yarısı kabul etmeleri, ardından da Kelime-i tevhîd'in ikinci yarısı sayılabilecek olan salâtü selâm'ı getirmeleridir.¹

O Allah'a hamdolsun ki, O'nun yüce ismi hiç kimsenin ismine benzemez.

O'nun mülkü son derece sağlam ve dayanıklıdır.

Bize O'ndan beride varılacak bir yer, **O'ndan ötede yalvarılacak bir makam yoktur.**

O, hayâl ve vehim mahsulü olmayıp, varlığı apâşikârdır.

Yokluğundan dolayı değil, her eksiklikten münezzehtir olduğundan dolayı zâtının görülmesi ve mâhiyetinin bilinmesi açısından gizlidir.

قال الفقيه القاضي الإمام الحافظ أبو الفضل: عِيَاضُ بْنُ مُوسَى بْنِ عِيَاضٍ
الْيَحْصِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَرْضَاهُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُتَفَرِّدِ^(١) بِاسْمِهِ الْأَسْمَى^(٢) ،
الْمَخْتَصِرِ بِالْمُلْكِ الْأَعَزِّ الْأَحْمَى^(٣) ، الَّذِي لَيْسَ دُونَهُ مُنْتَهَى ، وَلَا وَرَاءَهُ
مَرْمَى^(٤) ، الظَّاهِرِ لَا تَخِيلًا وَوَهْمًا ، وَالْبَاطِنِ^(٥) تَقْدُسًا لَا عُدْمًا ،

1. Aliyyü'l-Kârî, Şerhu's-Şifâ, I, 3.

وَسِعَ كُلَّ

شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا ، وَأَسْبَغَ عَلَى أَوْلِيَائِهِ نِعَمًا عَمَّا^(٦) ، وَبَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ
أَنْفُسِهِمْ^(٧) ، أَنْفُسَهُمْ^(٨) عَزْبًا وَعُجْمًا ، وَأَرْكَاهُمْ مَحْتِدًا وَمَنْمًى^(٩) ، وَأَرْجَحَهُمْ
عَقْلًا وَحِلْمًا ، وَأَوْفَرَهُمْ عِلْمًا وَفَهْمًا ، وَأَقْوَاهُمْ يَقِينًا وَعَزْمًا ، وَأَشَدَّهُمْ بِهِمْ

رَأْفَةً وَرُحْمًى ، وَزَكَّاهُ رُوحًا وَجِسْمًا ، وَحَاشَاهُ^(١) عَيْنًا وَوَصْمًا^(٢) ؛ وَأَتَاهُ حِكْمَةً
وَحُكْمًا^(٣) ، وَفَتَحَ بِهِ أَعْيُنًا عُمِيًّا ، وَقَلُوبًا غُلْفًا^(٤) ، وَأَذَانًا صُمًّا ؛ فَأَمَّنَ بِهِ
وَعَزَّزَهُ^(٥) ، وَنَصَرَهُ مَنْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ فِي مَغْنَمِ السَّعَادَةِ قِسْمًا ، وَكَذَّبَ بِهِ
وَصَدَفَ^(٦) عَنْ آيَاتِهِ مَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ الشَّقَاءَ حَتْمًا ﴿ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ
فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى ﴾ [الإسراء: ٧٢] صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةً تَنْمُو وَتُنْمَى^(٧) ،
وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا^(٨) .

O'nun rahmeti ve ilmi her şeyi kuşatmıştır.

Dostları olan mü'minlere nimetlerini bol bol ihsân etmiş, hangi mil-
letten olurlarsa olsunlar onlara içlerinden en şerefisini, tabiat ve soy ba-
kımından en temizini, en akıllısını, en sabırlısını, en bilgisini, en zekisini,
bildiği şeyi kesinlikle bilen, kararını tereddütsüz vereni, mü'minleri derin
bir şefkatle seveni Peygamber olarak göndermiştir.

Resûl-i Ekrem'in Özellikleri

Cenâb-ı Hak o Peygamber'in rûhunu ve vücûdunu her kusurdan ak-
ladı, her ayıptan ve lekeden pakladı. Ona hikmetli söz söyleme ve doğru
karar verme kabiliyeti ihsân etti. Onun sâyesinde kör gözleri, perdeli
kalpleri, sağır kulakları açtı. Allah Teâlâ'nın kendilerine bahtiyârlıktan
pay verdiği kimseler ona îmân etti, saygı besledi ve yanında yer aldı.
Bahtsızlar defterine kaydettikleri ise onun peygamber olduğunu kabul et-
medi, mucizelerine inanmadı. Zâten *الْآخِرَةِ أَعْمَى* *فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى*
﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾¹ “Bu dünyada gözü kör olan, âhirette de kördür.”

Âyette sözü edilen körlüğün mânevî körlük olduğu şu
âyetlerden de anlaşılmaktadır: “Çünkü gözler kör ol-
maz, fakat göğüslerdeki kalpler kör olur.”² “Sana Rabbin-
den indirilenin gerçek olduğunu bilip de buna inananla,
bunu göremeyecek kadar kör olan bir midir? Ancak akıllı
olanlar düşünüp ders alırlar.”³

Allah Teâlâ Peygamberimiz Efendimiz'e ve onun izinde gidenlere
durmadan artan ve çoğalan bir şekilde salâtü selâm eylesin.

1. İsrâ 17/72.

2. Hac 22/46.

3. Ra'd 13/19.

Allah'ın Lütfunu Eren Kullar

Sevgili okuyucu!

Yüce Rabbim benim de senin de kalbine, gerçekleri en doğru şekilde görme, bilme ve benimseme kabiliyeti nasip eylesin. Kendisine karşı gelmekten sakınan dostlarına bağışladığı nimetleri bana da sana da lütfetsin. O, dostlarını Cennet'ile şereflendirdi; onları başkalarından uzaklaştırıp kendine yaklaştırdı; onlara Kendini tanıma, saltanatının ve kudretinin sırlarını görme kabiliyeti verip gönüllerini sevinçle doldurdu; büyüklüğünü düşündürüp kendilerini âdetâ çılgına çevirdi.

Bu durumdaki kullar, var güçleriyle Allah'a yönelirler. İki cihanda sadece O'nun var olduğunu dikkate alırlar. Allah'ın verdiği nimetleri de sıkıntıları da tadarak hâllerinden memnun olurlar; Cenâb-ı Hakk'ın kudretinin eserlerini ve yüceliğinin şaşırtıcı örneklerini hayranlıkla seyrederler. **“O kitabı Allah indirmiştir, de; sonra da onları kendi hâllerine bırak, daldıkları boş lâflarla oynayadursunlar”**¹ âyetini dillerinden düşürmeyerek kendilerini sadece Allah'a verirler; yalnız O'na güvenerek şeref ve itibâr kazanırlar.

أَمَّا بَعْدُ: أَشْرَقَ اللَّهُ قُلُوبِي وَقَلْبِكَ بِأَنْوَارِ الْيَقِينِ ، وَلُطْفَ لِي وَلَكَ بِمَا لُطْفَ بِهِ
لِأَوْلِيَائِهِ الْمُتَّقِينَ ، الَّذِينَ شَرَّفَهُمُ [الله] بِنُزُلِ^(٩) قُدْسِهِ ، وَأَوْحَشَهُمُ مِنَ الْخَلِيقَةِ
بِأَنْبِئِهِ ، وَخَصَّهُمُ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَمَشَاهِدَةِ عَجَائِبِ مَلَكُوتِهِ ، وَأَثَارَ قُدْرَتِهِ بِمَا مَلَأَ
قُلُوبَهُمْ حَبْرَةَ^(١٠) ، وَوَلَّهُ^(١١) عَقُولَهُمْ فِي عَظَمَتِهِ حَيْرَةً؛

فَجَعَلُوا هَمَّهُمْ بِهِ
وَاحِدًا^(١٢) ، وَلَمْ يَرَوْا فِي الدَّارَيْنِ غَيْرَهُ مُشَاهِدًا؛ فَهَمُّ بِمُشَاهِدَةِ جَمَالِهِ وَجَلَالِهِ
يَتَنَعَّمُونَ ، وَبَيْنَ أَثَارِ قُدْرَتِهِ وَعَجَائِبِ عَظَمَتِهِ يَتَرَدَّدُونَ ، وَبِالْإِنْقِطَاعِ إِلَيْهِ وَالتَّوَكُّلِ
عَلَيْهِ يَتَعَزَّزُونَ ، لَهْجِينَ^(١٣) بِصَادِقِ قَوْلِهِ: ﴿قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾
[الأنعام: ٩١].